

Gospel Riders

-moottoripyöräkerho ry

42. vuosikerta

Jäsenlehti 3/2022

www.gospelriders.fi

Pääkirjoitus

Jukka Parkkinen

Valo

Huomenna maanantaina pitäisi tämän lehden materiaali olla valmiina. On aurinkoinen ja lämmin vapaapäivä. Valo lämmittää, tuo energiaa ja virtaa ajatuksiin. Auringon valo on minulle tärkeä. Se antaa terveyteen tarvittavaa positiivisuutta. Rukoileminen ulkona aurinkoa ottaessa on huomattavasti aktiivisempaa kuin synkkänä sadepäivänä sängyssä.

Valo sinänsä on ihan henkilökohtaisesti hoitavaa. "Valona maailmassa" on tuttu kohta Raamatussa. Muistamme sieltä muitakin kohtia, joissa puhutaan valona olemisesta. Meillä on mahdollisuus olla valona perhepiirissä, työyhteisössä sekä vapaa-ajan monissa toimitis- ja paikoissa.

Porvoon jokirannassa keskustelimme PeeTeen kanssa yhteisöllisyydestä. Koimme, että kerho on hyvä yhdistävä tekijä. Jos emme olisi mukana, jäisivät yhteiset retket pois. Samoin hyvät kaverit olisivat muualla. Olemme PeeTeen kanssa molemmat aktiivisia hengellisen elämän saralla. Kerhon kautta saamme kokea ystävyyttä ja lähimmäisenrakkautta.

Yhteisöllisyys tuo mahdollisuuden olla valona. Pyörät yhdistävät, usko ja toivo

yhdistävät. Kun liikumme motoristeina, olemme Jumalan valona. On hienoa olla tässä porukassa. Kiitos kaikille. On hyvä olla valon lapsena ja kiittää Jumalaa kivun ja vaivankin hetkillä. Rukous hiljainen kuullaan, se valon lailla ja nopeudella perille kulkee.

Vaimoni on työssä julkisella alalla. Hän ei voi puhua työssä oman elämänsä asioista. Tehtävänä on kuunnella ja hoitaa työ hyvin. Hän on myös valona. Olen elämäni aikana oppinut, että Jumala toimii omalla tavallaan ja ajallaan. Hän kutsuu ja hänen Henkensä tekee työtä. Hän ohjaa meitä arjessa, mutta myös kutsuu ja puhuttelee ihmisiä.

Luukkaan evankeliumissa Mooses ja Elia ilmestyivät Jeesuksen luo. "Rakennetaan meille majat", oli opetuslapsen ajatus. Ihmisenä koen usein, että tässä on hyvä olla, asetun tähän. Henki kuitenkin yhtä usein kehottaa: "Mene ja tee." Tie, jonka olen saanut tai saan, on varmaan erilainen kuin sinun. Lausun usein ääneen, levollisin mielin, niin nytkin: Olet Jumalalle arvokas ja rakas. Kullekin on oma tie, ja se armosta perille vie. Uskon kautta valossa kulkien. Kukin kulkeeseen

valon lapsena Hengen viitoittamalla tiellä. Ole siunattu.

Tähän lehteen on koottu materiaalia kerhon kesän tapahtumista. MOJ kokosi 130 kävijää. Viikkoajelut ovat kerhon ja kesän ydintä. Joka viikko tapahtuu jotain. Itärajan rukousajo oli positiivinen yllätys. Pitkälle matkalle tuli innokkaita motoristeja päiväksi tai jopa koko kiertueen ajaksi. Imatranajo oli tapahtuma, jonka kautta Itäalue tavoitti tuhansia. Tapahtumaan odotettiin 50 000 kävijää, ja saimme olla mukana näkyvällä paikalla. Enduropyörät eivät ole minun juttuni. Onneksi kerhossamme on paljon enskuksetta. He ovat olleet todella ahkeria ja järjestäneet mukavia ajoretkiä.

Jotta Valo voi näkyä, tarvitaan virtaa ja energiaa. Rukoilijat ovat tärkeitä virran välittäjiä. Jumala tietää tarpeemme, mutta on suotavaa ja mukavaa, että kerromme päivittäin Luojallemme, Taivaan Isälle, asioitamme kiitoksin ja pyynnöin. On tärkeää olla hengessä mukana. Kiitos.

Jukka Parkkinen

Gospel Riders

ISSN 1235-3477

Jäsenlehti

Päätoimittaja:

Jukka Parkkinen

044 045 1001

soittaa@gmail.com

Kansikuva: Jukka Parkkinen, Kaakon Gospelit viikkoajelulla parkissa Muhniemessä

Mainosmyynti: Euroll Oy/Reijo Ruotsalainen, 0400-562 088 reijo.ruotsalainen@gmail.com

Julkaisija: Gospel Riders -moottoripyöräkerho ry

Painopaikka: Ab Forsberg-Rahkola Oy, Pietarsaari

Seuraava kerholehti ilmestyy joulukuussa 2022. Aineistopäivä on 15.11. 2022. Aineistot on toimitettava PeeTeelle osoitteella peete.juntumaa@gospelriders.fi.

Puheenjohtajan palsta

Mika Saarinen

Teoria ja käytäntö

Uutena motoristina minulle kävi muutaman kerran niin, että liikenneympyrässä piti ottaa jalalla vastaan, ettei pyörä kupsahda nurin. Hoksasin, että hitaassa vauhdissa hyrrävoimat eivät pidäkään pyörää pystyssä, vaan käännöksissä on ihan itse säilytettävä tasapaino. Kun vielä opin kaikkein kiperimmissä vinkkeleissä kallistamaan pyörää sisäänpäin ja itseäni ulospäin, päinvastoin kuin normaalisti, kadunkulmat ja liikenneympyrät alkoivat sujua kuin leikiten. Olisipa joku kertonut minulle tämän jo heti aluksi!

Sen jälkeen olen saanut paljon vinkkejä ajamiseen kerhomme ajokouluttajilta ja muilta kokeneilta kerhokavereilta. "Tee näin, älä tee noin!" Kaikkia oppeja en ole omaksunut heti, mutta jossain vaiheessa on välähtänyt, että näinhän tämä menee; tähän onkin hyvä ajotekniikka, ja kaverilla oli ihan syynsä, miksi hän näin neuvoi! Ajaminen on paljon varmempaa, turvallisempaa ja mukavampaa, kun opit ja ajamisen nippelitiedot muuttuvat teoriasta käytännöksi. Ajo-oppi ei ollutkaan siksi, että näin pitäisi oikeaoppisesti ajaa, vaan siksi, että se todella toimii!

On iso ero siinä, opettaako kouluttaja vain teoriassa oppimaansa, vai tietääkö hän elämän ja käytännön kautta, mistä puhuu. Jeesuksesta ihmiset olivat hämmästyksissään, sillä hän opetti niin kuin se, jolla on valta, eikä niin kuin kirjanoppineet. Lukiessani Raamatusta Jeesuksen opetuksia huomaan joskus suhtautuneeni niihin kuin pelkinä sääntöinä.

Sitten muistan taas, että hän oikeasti tahtoo meille parasta. Elämän Luojana hän tietää, mitä elämään ja jumalisuuteen tarvitaan, joten ehkä kannattaisi kuunnella ja ottaa opiksi. Toteuttaessani käytännössä Jeesuksen opetuksia — "Tee näin, älä tee noin!" — havaitsen: "Tämähän oikeasti toimii!"

Niin ajo-opetusten kuin Jeesuksen sanojen suhteen voin jäädä nyökyttelemään, että kyllä, tuo on hyvä. Sanat ovat kuitenkin vain sanoja, kunnes alan toteuttaa niitä elävässä elämässä. Totuttujen tapojen ja ajatusmallien muuttaminen on vaivalloista, mutta kun hyvältä opettajalta saa ohjeita, kannattaa nähdä vaivaa oppien ottamiseksi käytäntöön!

Mika

Kuva: Marko Viili

Sisällysluettelo

- 2 Pääkirjoitus
- 3 - Puheenjohtajan palsta
- Sisällysluettelo
- Tapahtumakalenteri
- 4 Gospel Riders käynnisti Itärajan rukousajon Virolahdelta
- 5 Mukana Itärajan rukousajossa
- 6 Hyvän tuulen MOJ Meeting
- 7 Mukana MOJ Meetingissä
- 8 Moottoripyöräilyä ja yrittäjyyttä
- 9 Kesän ajeluretkiä
- 10 Gospel Riders Lahti Ride22 - muutama tuokiokuva
- 12 Motoristin kolmen kirkon kierros
- 14 Gospel Riders - kesä 2022
- 15 - Pastorin palsta
- Syyskokouskutsu
- 16 Alueosastot ja yhteystiedot

Tapahtumakalenteri 2022

Gospel Riders -tapahtumia:

23.-25.9. Syyskokousviikonloppu, Heinäkallio, Kangasala
HUOMAA UUSI AIKA JA PAIKKA!

Muita tapahtumia:

16.-18.9. Kyrkheg Nord, Kokkola;
GR mukana lauantaina!

Kannamme huolta isänmaan turvallisuudesta

Gospel Riders käynnisti Itärajan rukousajon Virolahdelta

Ryhmämme kävi meren rannalla Hurpun merivartioasemalla, jossa pidettiin eteläisin rukoushetki.

Neljätoista moottoripyörän ryhmä GR-kerholaisia kokoontui helluntaina Virolahden kirkolle käynnistämään Itärajan rukousajoa koko Suomen puolesta. Virolahden kappeliseurakunta antoi kirkon käyttöömmme rukoushetkeä varten, kun varsinaista jumalanpalvelusta ei tällä kertaa sattunut olemaan, eivätkä muut lähiseurakuntien jumalanpalvelukset soveltuneet ajoaikatauluun.

Kirkossa pidetyn rukoushetken ja ohjaajakokouksen jälkeen teimme vierailun sen välittömään tuntumaan Hurpun merivartioasemalle. Hurppu on Suomenlahden itäisin merivartioasema, jossa emme tavanneet rajavartijoita. Toinen vierailukohde oli Vaalimaan raja-aseman lähellä Raja-Marketin pihassa, koska rajanylityspaikalle emme voineet mennä — tarkoitushan ei ollut ylittää rajaa. Raja-Marketilla pidetyn kahvituon ja rukoushetken jälkeen jatkoimme matkaa kohti Vainikkalaa. Tällä välillä rupulikumiset siirtyivät hiekkateille ja matkapyörät kurvasivat asfalttitietä Simolan kautta Vainikkalaan. Tällä tiellä kohtasimme rajavartijat ensi kerran: he pysäyttivät koko joukon Rikkilän alikulun jälkeen ja kysyivät matkamme tarkoitusta. Toinen kysymys oli tiedustelu "reppumiehestä", ilmeisesti luvattomasta rajanylittäjästä. Emme olleet nähneet, ja pian jatkoimme Vainikkalaan.

Siellä syntyivät ensimmäiset keskustelut paikallisten kanssa, ja rukoushetkeemme tuli mukaan uskovainen karvaanaripariskunta Lappeenrannasta. Siunaava yhteys, siunaava rukoushetki!

Vainikkalan kahvitelujen jälkeen allekirjoittanut ajeli kotiin, ja rukousajoryhmä jatkoi kahdella uudella motoristiilla vahvistettuna kohti Nuijamaata ja Imatraa.

Maanantaina ryhmän matka jatkui itärajaa mahdollisimman läheltä seurailien ja raja-asemilla tai niiden läheisyydessä

käyden. Jokaisella pysähdyspaikalla rukoiltiin alueen, rajavartioston, sen henkilökunnan ja Suomen puolesta.

Viikon mittaisen ja yhteensä noin 2000 kilometrin ajon päätepaikka oli Ivalossa.

Jens, Reijo ja Mika

Idean Itärajan rukousajosta sai Larsmossa asuva Jens Sjöling pääsiäisen vaiheilla. Jens, mistä idea syntyi?

- Maailmantilanne on kamala. Venäjän käynnistämä hyökkäyssota Ukrainassa herättää paljon huolia. Minulle tuli tunne, että nyt on lähdeävä rajalle ajamaan ja rukoilemaan.

- Minulle tämä oli tärkeä asia, sillä ajattelen, että moottoripyörä on minulle työväline Herran työssä. Haluan olla hänen käytössään, aivan samoin kuin rippileiri-

vierailuilla nuorten luona. Ilman moottoripyörää tuskin olisin täällä!

Jens kertoo ottaneensa keväällä yhteyttä Ruotsalaisen Reijoon, joka innostui rukousajoajuksesta heti.

- Aivan mahtava idea! Ajatelkaa, Suomen viime sotien aikana isät ja isoisät puolustivat maatamme aseina ja varmas-ti rukoilivat, ja koko Suomi rukoili. Miksi emme mekin rukoilisi näinä epävarmoina aikoina!

- Sotien aikana rakennettiin Salpalinja etelästä pohjoiseen Suomen turvaksi, eikä sillä koskaan sodittu. Nyt muodostamme rukousten linjaa puolustusvarusteeksemme, ettei itärajaa koskaan ylittäisi sotavoimin!

Reijo ja Jens ottivat yhteyttä puheenjohtaja Mika Saariseen ja kertoivat ideasta. Siitä keskusteltiin keväällä myös koko kerhon etäkerhoillussa, ja ajatus sai heti myönteistä kaikua. Kun Itärajan rukousajosta informoitiin koko kerhoa, mukaan ilmoittautui yli 30 gospelrideria.

Pieni ydinryhmä ajoi koko matkan, ja loput osallistujat tulivat mukaan alueittain ajoreitin varrelta.

- Tämä ei ole hupi- eikä turistimatka, vaan hengellinen matka, sillä me olemme rukouksessa Suomen puolesta, Mika Saarinen sanoi Virolahdella.

- Ajon aikana, kun tapaamme rajavartioasemilla rajavartijoita, kiitämme heitä tärkeästä työstä, rukoilemme heidän puolestaan ja siunaamme heitä.

Teksti ja kuvat: Juhani Partanen

Virolahden kirkon parkkipaikalla meitä kokoontui 14 pyörää ja 15 osallistujaa kuvaaja mukaan lukien.

Mukana Itärajan rukousajossa

Moni tuntee Pentti Puputin, ystävällisen motoristin ja kokeneen ”merenkävijän” maanteillä niin Suomessa kuin Manner-Euroopan puolella. Pentti oli matkassa alusta lähes loppuun, Saariselälle asti.

Pentti, mitkä ovat päällimmäiset ajatukset matkasta?

– On hienoa olla Herran asialla. Hän johdatti sopivat ja oikeat GR-motoristit tälle ainutlaatuiselle matkalle. Emme majoittuneet rahan voimalla hienoissa hotelleissa emmekä syöneet Michelin-tason ravintoloissa.

– Oli riemullista, kun alkumatkasta olivat mukana Virve ja Ilpo Varha Kaakon alueella. Kun he kääntyivät kotia kohti, joukkoon tulivat Maarit Filppula ja Markus Karjalainen. Näin joukkomme vahvuus säilyi entisellään.

No, mitä soitte matkalla?

– Hyvää Suomi-ruokaa! Täytyy mainita eräs kalansaalis. Kiteen vapaaseurakunnassa söimme uunilohta, joka oli saatu erikoisalla tavalla. Seurakunnan pastorin vaimo kertoi ihmeen, kuinka suuri määrä lohta oli päätynyt seurakunnan keittiöön. Seurakuntaan kuuluvat kalastajat olivat vaihtaneet järvikalasaaliinsa yhdeksään kiloon tuoretta lohta. Keittiön väki oli ensin ihmetellyt, että mihin näin ison määrän kanssa joudutaan, mutta siitähän sitten riitti niin meille motoristeille kuin seurakuntalaisillekin, jotka olivat lähettämässä meitä eteenpäin. Meidät ruokittiin luonnon antimilla, Herra antoi kalasaaliin!

Oliko matkanne siis syömistä ja yöpymistä?

– No ei. Päivät alkoivat rukouksella ja hiljentymisellä. Saimme siunata paikat, joissa meistä pidettiin huolta. Iltaisin pidimme yhteenvetopalaverit. Päivisin pysähdyimme raja-asemilla rukoilemassa rauhaa. Tapasimme joka päivä matkajia muun muassa huoltoasemilla. Saimme kertoa, keitä olemme ja millä asialla.

– Läksin kotoa Kiuruvedeltä omalla ratsullani, Honda XLV 750. Vanhahan

Kiteen vapaaseurakunta piti rukousajon porukkaa vierainaan lounasaikaan.

pyöräni on, mutta uskollinen kumppani kuitenkin. Matkaa kotoa Imatralle oli 370 kilometriä. Varsinainen rukousajo alkoi seuraavana päivänä.

– Minun reissuni rukousajoryhmässä päättyi Saariselälle. Kotimatalla yövyin Ranualla ja kotiin saavuin sunnuntaina 12. kesäkuuta. Matkaa kertyi 3000km.

Millainen matka oli?

– Se oli hyvä! Saimme kulkea Jumalan johdatuksessa, kokea Pyhän Hengen läsnäoloa ja konkreettista huolenpitoa. Mukana oli parikymmentä henkilöä, osa lyhyemmän matkan ja toiset koko matkan. Yhteenkuuluvuuden tunne oli tärkeä ja se, että kaikki sujuu hyvässä sovussa.

– Tapasimme poliiseja, rajamiehiä ja seurakuntien väkeä; ihmisiä laidasta laitaan. On tärkeää, että keskinäinen yhteys näkyy ja kuuluu. Sanoma rukoulevista motoristeista jää paikkakunnille

elämään. ”Täällä kävi motoristeja rukoilemassa rauhaa Suomeen ja rauhaa meidän kyläämme.” Muistoksi jää porukka, joka oli yhtenäinen ja rauhaisa. Myös nuoret, Maarit ja Markus, sopeutuivat hyvin meidän vanhempien joukkoon.

– Ryhmiä oli kaksi. Molemmilla ryhmillä oli vetäjä, ja yksi varmasti viimeisenä, että kaikki selviävät. Enduropyörillä oli välillä omia reittejä, ja isommat matkapyörät kulkivat parempia teitä. Kohtasimme sovituisissa paikoissa. Näin matkat olivat monipuolisia. Erityiskiitos Mikalle, joka huomioi kaikki vaihtoehdot hyvin.

– Kotiin on aina mukava palata. Sydämallinen kiitos Jumalalle, joka oli koko hankkeen takana. ”Jumala itse vaikuttaa teissä tahtomisen ja tekemisen, että hänen hyvä tahtonsa tapahtuisi.” Fil. 2:13.

Kuvat: Pentti Puputti
Haastattelu: Jukka Parkkinen

Edessä Niiralalan raja-asema. Rajan tuolla puolen tie johtaa Sortavalaan.

Hyvän tuulen MOJ Meeting

Mukavuuden kysyntä on lisääntynyt. Kesän MOJ-tapahtumaa mainostettiin kerhon lehdessä talvella hyvissä ajoin pirteän mukavana viikonloppuna. Hyvät puitteet ovat tätä päivää. Viime vuoden MOJ Jyväskylän Peurungalla tarjosi luksuspuitteet.

Tampereen Teiskossa tarjottiin jatkoa hyvälle ja maukkaille kokoontumistiloille. Kun on paljon porukkaa ja pyöriä, tilaa pitää olla laajasti.

Kilpailuja, musiikkia ja yhdessäoloa. Siitä on hyvä ohjelma tehty.

Hyvin toimiva ruokailu, majoitus ja kokoustilat eivät ole enää ainoita toiveita. Murikanrannan kokoushotelli spa-osastoinen oli hyvä.

Kuva: Jukka Parkkinen

Visaisia kysymyksiä ja tehtäviä.

Kuva: Jukka Parkkinen

Tarvo Laakso, rokkipastori, tarjosi hyvää musiikkia rentoon menoon. Tarvo on "syyllinen" minun artistinimeeni. Olimme Turussa kirkkopäivillä vuosikymmen sitten musiikkia esittämässä. Tarvo teki omistuskirjoituksen 2006 julkaistuun kirjaansa, tämä JP Whistlerille.

Kuva: Jukka Parkkinen

Pertti Mikkelson Luvialta saapui Murikanrantaan punaisella Honda PanEuropea-nilla. Pertti vastasi kerhon perustamista koskevaan lehti-ilmoitukseeni vuonna 1980, mutta kokoontumiseen Kanteleen koululle hän ei päässyt. Gospel Riders-toiminta ollut Pertille aina tärkeää ja mukana ollaan edelleen.

Kuva: Päivi Vesamäki

Tampereella nääs. Uutiset paikallisella murteella (tyyliin Heikki ja Kaija) tulivat itselleni mieleen lapsuuden TV-sarjoista. Uutisankureina Pekka Vesamäki ja Sointu Kaikkonen.

Kuva: Jukka Parkkinen

Kuva: Jouko Virta

Lauantain ajelulenkillä poikkesimme Hara-lanharjun näkötorjalla. Torni oli suljettu, mutta kesäkahvilan palvelut olivat käytössä.

Jill Hannus

Mukana MOJ Meetingissä

Lauantaina ilmoittautuminen oli ohi, ja osanottajat valmistautuivat huimaan kilpailuun. Sisään saapui vielä nuori nainen hakien katseellaan jotain. Kysyin: "Moi, mitä kuuluu?" "Taitaa kohta alkaa ne kilpailut?" "Kyllä. Tule, mennään."

Jill tuli mukaan ryhmään kahdeksan, Mestarit. Sen pohjalta syntyi tämä haastattelu.

Kerro, Jill, omin sanoin, mitä tapahtui? Mikä pyörä sinulla on, ja mitä muuta haluat kertoa?

– Minulla on kaksi moottoripyörää, BMW F800GT ja Moto Guzzi Breva. Bemarilla on mukava ajaa pitkiä matkoja, ja laukkuihin mahtuu mukavasti tavaroita. Pikku-Breva on ketterä mutkikkailta teillä, mutta ei ole mukava moottoritiellä.

– Tänä vuonna MOJ Meeting oli mukavasti Tampereella, missä minulla on toinen asunto. Olen osa-aikaisesti töissä siellä. Kävin lauantaina aamupäivällä näköalapaikalla ja nautin musiikista. Sitten kävin kotona ja tulin iltapäivällä juuri ennen kuin Silly Games alkoi. En ole koskaan ennen nähnyt Gamesejä, joten ajattelin, että katson vain, mistä on kyse. Mutta herra Parkkinen ylipuhui minut mukaan yhteen joukkueeseen, ja alkuhämmennyksen jälkeen huomasin, että se oli ihan hauskaa. Joukkueetovereilla oli kaikenlaisia taitoja, joiden avulla selvittiin kolmossijalle.

– En ole kovin aktiivinen GR-jäsen. Tampereella ehdin harvoin työkiireiden keskeltä kerhoon, ja Vaasassa ei ole kovin paljon toimintaa.

– Olen käynyt kahdessa MOJ-tapahtumassa aikaisemmin. Toisella kerralla Bemarilla ja toisella Guzzilla. Nyt lainasin mieheni Buell Ulysses-pyörän vaihtelun vuoksi. Annan järjestäjille ison kiitoksen hienosta MOJ-viikonlopusta.

Haastattelu ja kuvat:
Jukka Parkkinen

Jill Hannus omistaa kaksi moottoripyörää, mutta MOJ Meetingiin hän saapui puolisonsa Buellilla.

Ryhmä 8 tuli Silly Gamesissa kolmanneksi. Maarit Filppula ojensi pakkinnon Jill Hannukselle.

Moottoripyöräilyä ja yrittäjyyttä

Kun hommasin ensimmäinen moottoripyöräni, Honda CB 250 RS, vuonna 1986, en arvannut, että tästäpä kehkeytyikin pitkä ura. Alkusysäyksen sain ystävältä, jolla oli samanlainen kulkupeli. Olen sen aikakauden ihmisiä, että AB-kortti on riittänyt kaikenkokoisiin pyöriin. Ymmärrys ei kyllä silloin riittänyt, koska ainoa ajokokemus oli mopoi-lu Suomenjoen mansikkapellolla. Koska moottoripyöriä saa halvemmalla syksylä, ostin Hondani lokakuussa, ja aloin harjoitella. Varjelusta oli paljon jo silloin.

Homma imaisi mukaansa niin, että parin vuoden päästä piti upottaa kaikki kesätienestit seuraavaan Hondaan, CX-viissataseen. Siinä riitti vääntöä muutamaksi vuodeksi. Sen jälkeen kulkupeliksi vaihtui uskollinen Yamaha XJ 900. Suhteemme kesti yli 20 vuotta.

Ajokilometrejä kertyi elämän ruuhka-vuosien aikana vaihtelevasti. Yrittäjä-uran aloittaminen, talonrakennusprojekti ja perheen perustaminen hiljensivät ajo-tahtia, mutta pyörää en uskaltanut myy-

dä. Ajattelin, että jos sen myy, homma loppuu siihen.

Uskonratkaisun jälkeen vuonna 2010 aloin etsiä kristillistä motoristihenkistä yhteisöä, johon voisin kuulua. Silloisen kotipaikkakuntani läheltä löytyi Viitasaa-ren Gospel Riders. Tein heidän kanssaan muutamia mieleenpainuneita reisuja hengellisiin tapahtumiin.

Mukana GR Idän toiminnassa

Vuonna 2012 tapasimme Jukan kanssa. Jo ensimetreillä kysäisin, mitä hän ajattelee moottoripyöräilystä. Vastaus oli myönteinen. Ensimmäinen yhteinen kevät meni yhdessä ajellen yhdellä pyörällä, mutta jo samana kesänä Jukka koki, että tahtoo ajaa omalla pyörällä. Menopeliksi valikoitui Suzuki Intruder.

Parin kesän jälkeen koimme, että cus-tom-tyyli taitaa olla sitä meidän ominta. Hommasimme samanlaiset ajokit, VN 900 -Kawasakit. Koemme, että aika tavalla unelmapyörillä nyt ajetaan.

Yhteisen moottoripyöräilyn myötä ha-luttiin liittyä samaan gospeleiden osas-toon, ja siirryin Viitasaaarelta GR Itään. Olemme olleet touhussa mukana sen, minkä töiltä ja muilta harrastuksista olemme ehtineet. Kun molemmilla on oma yritys, työ on välillä hektistä, ja sitä on tehtävä myös viikonloppuna ja ns. vapaa-aikana. Luottamustehtäviinkin meitä on pyydetty muutamia kertoja, mutta yrittäjyys vie liikenevän ajan tällä hetkellä.

Rajapinnan aluetoiminta on viime vuo-sina ollut aika maltillista. GR Idän haas-teena ovat pitkät välimatkat jäsenistön keskuudessa ja se, ettei uusia jäse-niä ole tullut mukaan. Nykyiset alkavat ikääntyä. Muutamia aluetapaamisia on kuitenkin pystytty järjestämään ajokau-den ulkopuolella. Ajokauden aikana on käyty ajelemassa yhdessä lähialueilla. Imatranajo on täällä omalla alueellamme meitä yhdistävä tapahtuma.

Johanna Laakkonen

Johanna ja Jukka matkalla leppeässä kesäsäässä

Kesän ajeluretkiä

Kuva: PeeTee Juntumaa

Lammin motoristikirkon pitkämatkaisin osanottaja oli Pentti "Hirachan" Heikkinen Kuhmosta. Matkaa kertyi edestakaisin yli tuhat kilometriä — samana päivänä. Paluumatkalla oli ajoseurana Jani Suontausta.

Kuva: Tapio Kyllönen

EMC Rallyyn Belgian Kasterleessa osallistui joukko suomalaisia.

Kuva: Jukka Parkkinen

Vuolenkosken Rantamestalle kokoontuu kerran vuodessa joukko GR Kaakon ja Lahden väkeä.

Kuva: Jouko Virta

Hattulan Mierolan silta Cafessa GR Hämeenlinnan, Lahden ja Tampereen väkeä.

Kuva: PeeTee Juntumaa

Kesäkuisessa tapaamisessa Porvoon jokirannassa oli mukana noin 40 kerholaista ainakin Lahden, Espoon, Helsingin ja Kaakon alueilta.

Kuva: Sonja Hellén-Nieminen

GR Espoon viikkoajelulta

Gospel Riders Lahti Ride22

— muutama tuokiokuva

"Hauskaa jatkoa" — siinä tässä oli tavallaan kyse. Jatkoa lahtelaisten GR-motoristien viimevuotiseen GR40-viestiajoon. Kiersimme alueita lippujen ja videokameran kanssa, koska kerhon 40-vuotisjuhla ei voitu järjestää.

Koska joitain alueita piti silloin ohittaa, päätimme vierailla tänä kesänä samoissa merkeissä vielä Kainuun ja Botnian alueilla. Tästäkin reissusta muodostui hauska, antoisa ja vaihteleva. Mutkia, suorita, sadetta, poutaa, hikeä ja hienoja tapaamisia.

Pakollinen uusinta

Tätäkin kierrosta oli suunniteltu pitkään ja huolella. Reissu muodosti Suomen kartalle piirrettyä ympyrän. Lahdesta lähdettiin Kymenlaakson kautta Lappeenrantaan, ja kotiin palattiin Satakunnan suunnasta. Letka-ajon sekä kahvi- ja ruokataukojen lomassa tutustuttiin moniin kiinnostaviin kohteisiin.

Hauskaa oli jo tien päällä. Klamilan mutkapätkä Haminan ja Virolahden välillä on motoristin unelma. Viime vuodelta oli jäänyt mieleen Imatralta lähelle Parikkalaa johtava upea museotie, Niska-Pietilä–Laikko. Sehän piti ottaa uusiksi.

Parikkalassa tuli tsekattua maailmallakin tunnettu erikoinen patsaspuisto. Vielä samana päivänä kaarsimme Myllyn Vanhat Autot -muse-

Ravakka kuuro keskeytti grillauksen hetkeksi Kuhmossa, mutta lopulta makkarat saatiin käristettyä.

olle Ylämyllylle. Yksi osasto hieman hätkähdytti. Mietin, kuinka vanha oikein olen, kun museoituna oli Ford Escort, jollaisen ostin uutena 1980-luvulla.

Ruunaan roiskeissa

Uusi aamu, ja eturenkaat Joensuusta kohti Lieksan Pankakoskea.

"Vettä roiskuu sitten", veneuskusi varoitti Ruunaankoksen yläjuoksulla laiturissa. "Ja se riippuu vähän siitäkkin, millä päällä minä satun olemaan", mies jatkoi, muttei lopettanut siihenkään: "Vaimo sanoi aamulla vähän pahasti." Tiesimme, mitä odottaa.

Odotukset täyttyivät 27 kilometrin vesireitin kuudessa koskessa ja vähän suorilla, kun kuski paahtoi menemään urku auki vahvan perämöötorin voimalla. Jossain kohtaa hän ohjasi tarkoituksella toisen veneen peräroiskeisiin, ja siitähän pärskähti kunnon ryöppy suoraan päin näköä. Takaa kuului kuskin viattoman tuntuinen tokaisu: "Oho".

Ruunaankoksen lasku erämaasapuskoiheen oli hieno kokemus. Hymyjä nostatti sekin, kun ravintoloitsija tunnisti selkämerkkimme. Gospelridereita oli ollut siellä viikkoa aiemminkin. Itärajan rukousajon porukkaa.

Grilli kastui ja kuivui

Enemmistö Kainuun gospelriderien aktiiveista asuu Kuhmossa, joten sinne! Yhteinen illanvietto sujui leppoisissa merkeissä grillaten, jutellen ja videoiden — kunnes ravakka sadekuuro oli viedä tulet grillistä. Kylmä makkara ei ole kovin innostava nuotiosapuska. Onneksi sade taukosi, ja pääsimme taas asiaan. Mukavaa hetkeä rauhallisessa Kainuussa juhlisti GR40-lipun luovutus aluevastaava Hirachanille ja samalla koko porukalle.

Seuraavana päivänä suuntasimme Vuokatinvaaran upeiden maisemien, Kajajän ja Oulujärven ylittävän lossin kautta Vaalaan. Sieltä lähdettyä oli vatsat täynnä ja hetken kuluttua taas ilma täynnä vettä. Rokuan upea maasto, puusto ja maisema — kuin Lappi pienoiskoossa — nähtiin vain himmeästi saateen läpi.

Ylivieskan uusi kirkko

Maalaiskartano Pihkalan pihalla Kestilässä painoimme taas starttinappia, ja naviin naputeltiin Ylivieskan uuden kirkon osoite. Botnian aluevastaava Timo Qvist vaimoineen esitteli uuden upean

Ruunaankoksen lasku oli ikimuistoinen kokemus, kuten Jounin (vasemmalla) ilmekin kertoo.

Vuokatinvaaran maisemat ovat aina yhtä upeat. Reissaajat vasemmalta: Arvi, Päivi, Eeva, Antero, Tuomo, Jouni ja Anne. Kuvasta puuttuvat Ari ja kuvaaja PeeTee.

pyhäkön. Sen jälkeen luovutimme hänelle viimeisen GR40-lipun. Kirkossa kajautimme laulun Herran kunniaksi Uffen säestämänä ja parin muun Botnian motoristiveljen vahvistamana.

Iltapäivällä koitti "se" hetki. Kiskaisin auki Larsmon savusaunan oven! Viimevuotinen upea savusaunakokemus oli jäänyt mieleen, ja yhtä makeat olivat löytyt ja uinnit tänäkin vuonna. Viereisessä kodassa saimme purkkiin muutaman videohaastattelun Botnian kavereilta samalla, kun parikymmentä ajohanskaa kuivui tulisijan päällä naruissa.

Kahden kesän projekti oli päätöksessä lippujen ja videointien osalta.

Kahvilta maailmanperintökohteelle

Matkalla Raippaluodon sillalle alkoi kahvihammasta

kolottaa Oravaisten kohdalla. "Santsikuppi on sitten ilmainen", rouva kiirehti sanomaan heti, kun olimme häidin turkin rymynneet sisään tienvarsikuppilaan. Sellainen tieto ilahduttaa aina motoristia. Rouva ei vain puhunut, vaan myös toimi. Me hitaat hämäläiset olimme tuskin ehtineet aloitella kahvin hörpiskelyä, kun hän riensi perässämme terassille tarjoamaan santsia.

Raippaluodon sillan ravintolassa tapasimme ison joukon eteläpohjalaisia gospelridereita. Jose Piippo luotsasi letkan Svedjehamin näkötorniin, jossa selvitti asiantuntevasti tuon Unescon maailmanperintökohteen geologiaa. Maa nousee pikkuhiljaa, niin että 2000 vuoden päästä pääsee merenkurkusta kävellen Ruotsiin — ja siis moottoripyörälläkin, joten tieto on arvokas.

Hävittäjän jyrinää

Tavatessamme Porissa alueen gospelridereita taivalta alkoi kuulua hirmui-

nen jyrinä. "Amerikkalaiset F-35 -pilotit esittelevät kalustoaan", paikalliset tiesivät. Harmi että pilviverho esti ihailemasta näytöstä. Itse tulin vakuuttuneeksi kaluston sopivuudesta Suomen ilmavoimille jo äänen perusteella. Suomen hallitus taisi tulla samaan lopputulokseen, ehkä kuitenkin eri perustein.

Kaksi pyörää joukostamme suuntasi Porista omille reisuilleen. Me muut navigoimme Huittisiin, josta matka jatkui joen vartta seurailleen legendaarista Taikayöntietä Punkalaitumelle ja Urjalaan. Janakkalan Suvirannassa söimme ja kertailimme reissun kokemuksia. Muistelimme myös kesäkuuta 2012, jolloin kerhon ensimmäinen 7xSF-ajo starttasi samasta paikasta.

Teksti ja kuvat: PeeTee Juntumaa

Ystävällinen baariemäntä tarjoi ilmaiset santsikupit pöytiin asti. Jouni oli heti valmis, kuten muutkin.

Larsmon savusauna tarjosi makoisat lölyt, ja välillä pääsi puhtaamaan virkistävään veteen.

Svedjehamin tornista avautuvat Unescon maailmanperintökohteen maisemat. Maa nousee pikkuhiljaa, Jose Piippo havainnoi.

Motoristin kolmen kirkon kierros

Kuva: Tuomo Lahtinen

Kolmen kirkon kierros oli osa Lapinlahden seurakuntien välisiä Yhteyspäiviä, joita on järjestetty vuodesta 2004 alkaen. Yhteyspäivien tarkoitus on koota yhteen kristittyjä eri kirkkokunnista ja herätysliikkeistä. Tavoitteena on oppia toinen toiseltaan ja kasvaa yhdessä Jeesuksen Kristuksen seuraajina.

Aurinko lämmitti vielä kuumasti myöhään lauantai-iltapäivällä, kun Mika starttasi pyörän, ja minä kapusin takapritsille. Mika oli jo viettänyt helteisen päivän Karin kieppi -ajolenkillä. Minä puolestani olin hikoillut seurakunnan kirpputorilla töissä. Nyt päämäärä oli sunnuntainen kolmen kirkon kierros Lapinlahdella.

Kieppiä ajellessaan Mika oli ehtinyt tavoittaa vaajakoskelaiset ystävämmme, jotka lupasivat matkajille yösjän, vaikka olivat itse poissa. Sutjakasti taittui reilun 250 kilometrin matka. Taisi siinä jokunen kuskin mieleinen sorapätkäkin olla. Kuhmoisten Nesteellä pääsin oikomaan puutuneita jalkojani; olihan tämä vasta toinen pyörämatkani tänä kesänä. Ensimmäinen oli edellisenä tiistaina, kun tapasimme lahtelaisia GR-ystäviä Mommilan kyläpuodilla.

Porukka kokoon

Sunnuntaiamuna olimme hyvissä ajoin Vaajakosken ABC:llä nauttimassa aamukahvia ja odottelemassa jyväs-kyläläisiä kerhokavereita. Seitsemältä lähdimme Alpo Toivolon vetämänä neljän pyörän letkana kohti Lapinlahtea. Muistimme kurvata Hankasalmen Jari-Pekkaan noukkimaan mukaan vielä yhden ystävän. Alueita oli nyt edustettuna Jyväskylä, Keski-Uusimaa, Etelä-Pohjanmaa ja Tampere.

Vaajakoskelta Lapinlahdelle ajelimme pääteitä. Kokoonnuimme Matin ja Liisan asemalle yhteislähtöön. Letkassa

oli jo 23 pyörää, mukana myös leppoisan näköisiä skoottereita. Etumieheksi kävi Pentti Puputti, ja perämiehenä toimi kirkkokierroksen järjestelyistä vastannut Tuomo Lahtinen.

Kierros alkoi helluntaista

Ensimmäiseen vierailuun päristelimme helluntaiseurakunnan pihaan, missä pastori Petri Korhonen toivotti meidät tervetulleiksi. Tilaisuuden alussa Tuomo kertoi Yhteyspäivien perinteistä, ja Mika puheenjohtajana esitteli kerhomme toimintaa. Jumalanpalveluksessa saarnasi

Kuva: Tuomo Lahtinen

Sari Essayah Lapinlahden hsrk:ssa

Sari Essayah. Aloittaessaan hän näytti Motoristiraamattua ja totesi, että kuten motoristit tässä kertovat, Jumalan sana sisältää elämän manuaalin. Sari kehotti puheessaan pitämään välit kunnossa Jumalan kanssa. Jumalan pelko, kunnioitus ja arvostus ovat perusasioita.

Ehtoollinen urkujen soidessa

Tilaisuuden jälkeen kiiruhdimme Matin ja Liisan asemalle lounaalle hieman myöhässä sovitusta ajasta. Kolmikymmenpäisen motoristijoukon liikkeelle saaminen vatsa täynnä ravitsevaa ruokaa on hidasta. Niinpä saapuessamme Alapitkän kirkkoon oli tilaisuus jo alkanut. Keskeytyksestä huolimatta ryhmämme otettiin iloisesti hymyillen vastaan. Seurakuntapastori Ville Hassinen toimitti ehtoollisjumalanpalveluksen. Saimme myös kuunnella kaunista urkumusiikkia ja nauttia kirkkokahvit.

Ortodoksisasounan tarinaa

Kahveilta ajoimme yhtenä letkana kolmanteen vierailukohteeseen, Alapitkän tsasounaan. Mahduimme juuri ja juuri sisälle tuohon viehättävään puiseen rakennukseen. Eläkkeellä oleva ortodoksi-pappi Martti Hänninen kertoi meille tuosta Pyhälle Kolminaisuudelle pyhitetyistä rukoushuoneesta. Tsasounan rakensivat paikkakunnalle muuttaneet evakot talokootyönä, ja se vihittiin käyttöön vuonna 1952.

Kuva: Tuomo Lahtinen

Kirkkokierroksen viimeinen tilaisuus alkaa!

Siirryttyämme takaisin ajopeliemme luo Isä Martti kulki pyörien editse siunaten ja vihmoen niihin pyhitettyä vettä. Taisi sitä pirskahtella kuskienkin päälle.

Kotiin kuun valossa

Tsasounalta itse kukin käänsi pyöränsä kotia kohti. Meidän matkamme vei kolmen ystävän kanssa Tiinan Tuvalle välipalalle ja ihastelemaan upeaa järvimaisemaa. Lievestuoreelta jatkoimme matkaa kaksin. Mika löysi taas oikeiteitä, metsä- ja peltoteitä. Heinät vain viistivät ajosaappaita, ja tulipa kokeiltua tapeilla seisomistakin.

Kuun valossa saavuimme kotiin, kuitenkin hyvissä ajoin ennen puoltayötä, jolloin "prinsessoista tulee kurpitsoitu". Kahdessa päivässä keriyti noin 900 ajokilometriä: aurinkoa, halauksia, ystävien kohtaamista, jakamista, vaihtuvia maisemia ja Jumalan läsnäoloa.

Pike Saarinen

Kuva: Tuomo Lahtinen

Pitkämatalaisia oli muitakin kuin Mika ja Pike.

Kuva: Tuomo Lahtinen

Gospelriderit kyselevät Isä Martilta tsasounan historiasta.

Kuva: Tuomo Lahtinen

Lopuksi siirrytään ulos siunaamaan motoristit pyöriin.

Kuva: Pike Saarinen

Motoristit menossa Alapitkän tsasunaan

Gospel Riders -kesä 2022

Liityin GR-kerhoon kesälä 2021 hankittuani pyörän kuukausia aikaisemmin. Ensipyöräksi valikoitui BMW F650GS Dakar vuosimallia -05. Edellinen pyörä oli vanhempieni kustantama Suzuki TSR 125.

Itärajan rukousajo

Tämän kesän Gospel Riders -kausi alkoi Itärajan rukousajosta. Tuskin on parempaa tapaa tutustua Itä-Suomeen kuin ajella pitkin itärajaa muiden motoristien kanssa.

Yksi mieleen painunut hetki oli Raatteentien rajavartiomuseolla, jossa muun ohjelman ohessa juhlistimme 40-vuotispäivääni. Kuuluipa se oikein radiossakin. Hyvässä seurassa vanheneminenkin on mukavampaa; olen sen ikäinen kuin kuuluukin.

Toinen hauska kohtaaminen oli Ivalon nakkikioskilla, jossa oli GR-väen lisäksi ohikulkijoita. Reijon ja Jounin evankelioinnin taidonnäytteet hymyilyttivät vieläkin. Kuinka eri tyyliillä voikaan samaa asiaa tuoda esille! Olen kiitollinen erilaisista persoonista.

MOJ Meeting

Rukousajon jälkeen oli vuorossa MOJ, johon järjes-

timme Maaritin ja Tytin kanssa Silly games – amazing (g)race -ohjelman. Suunnittelu ja toteutus oli hauskaa, vaikka toteutus ei mennytkään ihan suunnitelmien mukaisesti. Tärkeintä oli, että osallistujat viihtyivät.

Enduro Tour

Heti MOJ:n jälkeen lähdimme Enduro tourille. Ajelimme pikkuteitä kohti Kärppäjärven kämppää Kuhmoisissa. Neljänä päivänä ajelimme ympäri paikkakuntaa ja hoilailimme viisikielisen värssyjä. Yhtenä päivänä Pasi Lääninpää oli suunnitellut upeat reitit Jämsän pohjoispuolelle.

Torstaina siirryimme Päijänteen itäpuolelle Luhangan Erä-littiin, mistä käsin paikkakuntien pikkutiet tulivat tutuiksi. Viimeisenä ajopäivänä paukuttelin pikku-Gessun kytkintä ajatuksena harjoitella keulimista. Tästä seurasi radikaali moottoriäänän muutos, eikä kone lähtenyt enää käyntiin. Onneksi Jukka Bågman oli lähellä. Hän haki peräkärreillä pyörän varastoon. Illalla Alpo innostui rukoilemaan pyöräni korjaantumista, mikä herätti itsessäni ristiriitaisia ajatuksia. Viikon kuluttua haimme peräkärren kanssa pyörän, ja täytyihän starttia kokeilla. Aluksi kuului

Kaisa Uusitalo ja Markus Karjalainen keskustelemassa Itärajan rukousajolla.

hiukan ylimääräistä ääntä, mutta pyörä pärähti käyntiin ilman sen kummempia mutinoita.

Mopomiittejä vai mitä?

Kun kausi ei katkennutkaan, olen miettinyt syksyä ajatellen, miten voisimme tavoittaa nuorempia päris-

telijöitä. Ehkä mopomiitit tai muut nuorison kokoontumiset voisivat olla paikkoja, joissa evankeliumille olisi tarvetta. Ota yhteyttä 040 828 1085, niin rukoillaan mitä voisimme tehdä.

Teksti: Markus Karjalainen
Kuvat : Maarit Filppula

Itärajan rukousajon soraryhmä pienellä tauolla.

Pastorin palsta

On aika

"Kaikella on määrähetkensä, aikansa joka asialla taivaan alla." Saarnaaja 3:1
On kiitoksen ja hyvästien aika. Kirjoitan viimeistä pastorin palsta -viestiäni.

Rakkaat bikerveljet ja -siskot, kiitos kuluneista vuosista, yhteisistä kokouksista ja lukemattomista keskusteluista eri puolilla Suomea. Te olette joukko, jonka keskelle tulin aivan kuin kotiin, te ystävät, jotka olette ajaneet elämässä kolareita muutenkin kuin moottoripyörällä. Teille tämän viimeisen saarnani teksti on sama, mistä saarnasin viisikymmentä vuotta sitten Hong Kongissa, Ling Oi -keskuksen nuorille narkomaaniveljille; Jeesuksen sanat: "Te olette maailman valo!"

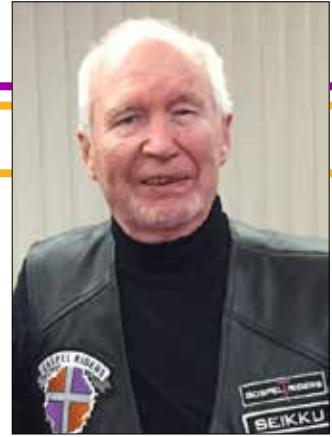
Juuri te, täällä maailmassa köyhät

opetuslapset, mutta rikkaat jo nyt, sillä ristiinnaulittu, ylösnoussut Kristus on keskellänne.

Tämä on viimeinen ajokauteni. Jumala on osoittava teille uuden bikerpastorin. Rukoilkaa hänen puolestaan niin kuin olette rukoilleet minun puolestani. Gospel Rider (Res.) olen elämäni loppuun asti.

Lähetyksestä, Jumalan lähetyksestä, olen teille puhunut. Se on tänään myös viimeinen viestini.

Jumala on vievä lähetyksensä loppuun. Maailmanlähetyksen historian viimeinen luku kirjoitetaan silloin, kun Kristus palaa kirkkaudessaan ja kunniansaan omaan maailmaansa. Siihen asti

mikään, ei mikään, ei elämä eikä kuolema, erota meitä hänen rakkaudestaan. Raamatun viimeinen rukous on: "Tule, Herra Jeesus!" Raamatun viimeinen siunaus on: "Herran Jeesuksen armo olkoon kaikkien kanssa!"

Näin uskoo myös ystävänne ja pastorinne

Seikku

TÄMÄ KOKOUSKUTSU KORVAA EDELLISESSÄ KERHOLEHDESSÄ ESITETYN KOKOUSKUTSUN!

HUOMAA UUSI AIKA JA PAIKKA!

KOKOUSKUTSU

Gospel Riders -moottoripyöräkerho ry:n sääntömääräinen SYYSKOKOUS 2022

Aika: **Lauantai 24.9.2022 klo 14:00**

Paikka: **Heinäkallion leirikoti,**
Heinäkalliontie 23, 36520 Raikku (Kangasala)

Käsittävät asiat:

1. Kokouksen avaus ja osallistujien toteaminen
2. Valitaan kokouksen puheenjohtaja, sihteeri, kaksi pöytäkirjantarkastajaa ja kaksi ääntenlaskijaa.
3. Todetaan kokouksen laillisuus ja päätösvaltaisuus.
4. Hyväksytään kokouksen työjärjestys.
5. Vahvistetaan toimintasuunnitelma ja talousarvio sekä jäsenmaksun suuruus vuodelle 2023.
6. Valitaan hallitus
  - Valitaan hallituksen puheenjohtaja seuraavalle kaksivuotiskaudelle 2023 – 2024.
  - Päätetään hallituksen jäsenmäärä vuodelle 2023.
  - Valitaan hallituksen jäsenet seuraavalle kaksivuotiskaudelle 2023 – 2024. Erovuorossa on kolme jäsentä.
  - Valitaan hallituksen varajäsenet vuodelle 2023.
7. Valitaan kaksi toiminnantarkastajaa ja kaksi varatoiminnantarkastajaa tilikaudelle 2023.
8. Kokouksen päättäminen

Tervetuloa!
Hallitus

Viikonlopun ohjelma:

perjantai 23.9.2022

- 18:00 yöpymismahdollisuus jo perjantaina!

lauantai 24.9.2022

- 12:00 motoristien kiitoskirkko
- 13:00 lounas
- 14:00 syyskokous, Gospel Riders -moottoripyöräkerho ry
- yhteinen illanvietto
- yöpyminen

sunnuntai 25.9.2022

- aamiaisen
- siivous
- hartaus
- lähtö

Kaikki tapahtuu Heinäkallion leirikodilla, viehättävässä paikassa Heposelän rannalla.

Tutustu: <https://www.youtube.com/watch?v=P2-O4nnyvQI>.

Hinta: Määräaikaan mennessä ilmoittautuneille jäsenille kerho tarjoaa ilmaiseksi lauantain lounaan sekä la-su majoituksen omin liinavaattein ilta- ja aamupaloinen. Majoitus on useamman hengen huoneissa. **Ilmoittautumiset lounaalle ja majoitusvaraukset ke 14.9. mennessä nettilomakkeella,** katso <https://www.gospelriders.fi/vuosikokous/>.

Perjantain yöpyminen maksetaan itse, katso hinnat lomakkeelta. Vieraille ja jälki-ilmoittautuneille majoitus ja lauantain lounas ovat maksulliset, katso hinnat lomakkeelta. Itse syyskokoukseen ei tarvitse ilmoittautua.

Lisätietoja: mika.saarinen@gospelriders.fi tai 040 502 2004 / Mika.

Tervetuloa kiitoskirkkoon, kerhon syyskokoukseen ja yhteiseen viikonloppuun 23.–25.9.2022!

Päätettävänä on muun muassa uuden puheenjohtajan ja hallituksen valinta. Kangasalan Heinäkalliolla voi myös yöpyä, joten vietetään viikonloppu mukavasti yhdessä! Katso kutsu edelliseltä sivulta ja ilmoittaudu ruokailuihin ja majoitukseen jo tänään!

Gospel Riders -alueosastot ja yhteystiedot

Puheenjohtaja

Mika Saarinen, 040 502 2004
mika.saarinen@gospelriders.fi
puheenjohtaja@gospelriders.fi

Varapuheenjohtaja

Ari "Arkka" Lehtinen, 040 556 5846
ari.lehtinen@gospelriders.fi
vice_president@gospelriders.fi

Jäsenvastaava

Pekka "Vespa" Vesämäki
0400 734 240
jasensihiteeri@gospelriders.fi

Talousvastaava

Pertti "Jawa" Kiukainen
050 524 2462
pertti.kiukainen@gospelriders.fi
talous@gospelriders.fi

Mediavastaava

Reijo Ruotsalainen, 0400 562 088
reijo.ruotsalainen@gospelriders.fi
media@gospelriders.fi

Kerholehden päätoimittaja

Jukka Parkkinen, 044 045 1001
soittaa@gmail.com

Kerhotavarakauppa

Timo Sund
materiaali@gospelriders.fi

Alueosastot

Tiedot alueiden muista vastuuhenkilöistä on GR:n nettisivuilla
www.gospelriders.fi

Botnia

Timo Qvist, 044 323 0911
timo.qvist@gospelriders.fi
botnia@gospelriders.fi
Pietarsaaren seutu:
Jens Sjöling, 050 505 3502
jens.sjoling@multi.fi.

Espoo

Tapio Kyllönen, 0400 262 016
tapio.kyllonen@gospelriders.fi
espoo@gospelriders.fi

Etelä-Pohjanmaa

Timo Nikko, 040 588 9534
vaasa@gospelriders.fi

Helsinki

Toivo Yrjölä, 050 500 3507
toivo.yrjola@kolumbus.fi
helsinki@gospelriders.fi

Hämeenlinna

Arto Hasari, 044 213 1715
hameenlinna@gospelriders.fi

Itä-Suomi

Tiina ja Kari Seitoja, 050 352 4805
tiina.seitoja@gospelriders.fi
parikkala@gospelriders.fi

Jyväskylä

Heikki Taipale, 050 517 7036
heikki.taipale@gospelriders.fi
jyvaskyla@gospelriders.fi

Kaakko (Kouvola, Kotka)

Jukka Parkkinen, 044 045 1001
kaakko@gospelriders.fi

Kainuu

Pentti "Hirachan" Heikkinen,
050 585 2852
pentti.heikkinen@gospelriders.fi
kainuu@gospelriders.fi

Keski-Uusimaa

Anu Endén, 050 566 4974
hyvinkaa@gospelriders.fi

Lahti

PeeTee Juntumaa, 041 430 3000
ptjuntumaa@gmail.com
lahti@gospelriders.fi

Lapland (Lappi)

Ari "Arppa" Savuoja, 0400 946 432
lappi@gospelriders.fi

Lännentie (Lohja)

Jari Kuparinen, 044 302 0010
jari.kuparinen@gmail.com
lohja@gospelriders.fi

Mikkeli

Jukka Ikonen, 050 584 2857
mikkeli@gospelriders.fi

Oulun seutu

Ari "Arppa" Savuoja, 0400 946 432
oulu@gospelriders.fi

Pohjois-Karjala

Timo Sund, 044 092 8192
pohjois.karjala@gospelriders.fi

Raasepori

Markus Weckström, 050 345 7602
markusweckstrom@gmail.com
raasepori@gospelriders.fi

Satakunta (Pori)

Minna Järvinen, 0400 719 536
minna.jarvinen@gospelriders.fi
satakunta@gospelriders.fi
Ismo Peltola, 040 5504627
ismo.peltola@gospelriders.fi

Savo (Pohjois-Savo)

Martti Olsen, 040 839 3615
pohjois.savo@gospelriders.fi

Tampere

Pekka "Vespa" Vesämäki
0400 734 240
pekka.vesamaki@gospelriders.fi
tampere@gospelriders.fi

Turku

Hannu Nurmi, 040 537 5270
hannu.nurmi@gospelriders.fi
turku@gospelriders.fi

Viitasaari

Jarmo Markkanen, 045 889 4284
viitasaari@gospelriders.fi

Gospel Riders Estonia

Guldar Järve, +372 5668 6312

Gospel Riders Espanja

Juan García Martínez
info@yosamotor.com
suomen- ja englanninkieliset yhteydenotot: Susanna Luomavuori,
+34 647 654 462
famoso36@hotmail.com